

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1998 ΕΤΟΣ 48ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 895 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 1998 ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 614 Ἀθήνα 10/11/98

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Χάρις ὑμῖν καὶ ἔλεος εἴη παρὰ Θεοῦ. Πα-
τρός Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύματος παρ'
ἡμῶν δέ εὐχή καὶ εὐλογία.

Ὁ οὐράνιος ὕμνος τῶν ἀγγέλων «Δόξα ἐν
Ύψιστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία» (Λουκ. Β' 14), ὁ ὁποῖος ἠκούσθη διὰ
πρώτην φοράν τὴν μεγάλην ἐκείνην νύκτα τῆς
κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, θά ἡχήσῃ καὶ πάλιν ὑπὸ τοὺς θόλους
τῶν ναῶν μας, ὅταν ἡ Ἐκκλησία θά ἐορτάσῃ θε-
οφιλῶς καὶ Πατροπαραδότως εἰς ὀλίγας ἡμέρας
τό γεγονός τοῦτο, πού ὑλοποίησε τὴν «προαιώ-
νιον βουλὴν» τοῦ Θεοῦ, τό «χρόνοις αἰώνιοις σε-
σιγημένον μυστήριον» (Ρωμ. ιδ' 25).

Τό ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν εἰς πᾶσαν
ἀνθρωπίνην ἀλλὰ καὶ ἀγγελικὴν ἀκόμη ὑπαρ-
ξιν τοῦτο μυστήριον, εἶναι ἡ «ἀρχαία βουλὴ»
(Ἡσαΐας κε' 1) κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τό δεύτε-
ρον πρόσωπον τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὁ Θεός Λό-
γος ὅτε θά ἤρχετο τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, θά
ἡνοῦντο ἐν αὐτῷ ἡ Θεία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύ-
σις, ὥστε θεός σαρκοφόρος θά ἐωρᾶτο ἐπὶ τῆς
γῆς.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ προαιωνίου τούτου μυστη-
ρίου ἐγένετο διὰ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τὴν ὑλοποίησιν αὐτοῦ τοῦ σχεδίου ὁ Θε-
ός ἐδημιούργησε ἐκ τοῦ μηδενός τὴν κτίσιν
καὶ ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον ἰδίαις χερσίν

προκειμένου νά ἔλθῃ εἰς τήν ζωήν ἡ Παρθένος Μαρία καί ἐνσαρκώσῃ εἰς τήν παρθενικήν μήτραν τῆς τόν ἀχώρητον ἐν παντί Θεόν, ὡς λέγει ὁ Ἱερὸς Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Ἐλαβε δέ ἡ ἀνθρωπότης ἀμυδροτάτην πληροφορίαν περί τοῦ μυστηρίου τούτου κατὰ τήν πτώσιν τῶν πρωτοπλάστων ὅτε ὁ Κύριος εἶπε εἰς τόν πονηρόν ὄφιν ὅτι οὗτος θά ἔπληττε τήν πτέρναν τοῦ Σωτῆρος. Ἐκεῖνος δέ τήν κεφαλὴν αὐτοῦ (Γεν. γ' 15).

Καί ὄντως ἐλθὼν ὁ Κύριος εἰς τόν κόσμον, ὁ διάβολος ἔπληξε Αὐτοῦ τήν πτέρναν δηλ. ἐσταύρωσεν Αὐτόν κατὰ τήν ἀνθρωπίνην Του φύσιν. Ὁ Σταυρικός ὅμως θάνατος καί ἡ Ἀνάστασις Αὐτοῦ διέλυσε τό βασίλειον τοῦ Ἄδου, εἰς τό ὁποῖον ὁ διάβολος ἠχημαλώτιζε τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων, ἐδωρήσατο δέ ἡμῖν τήν σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐνσωματώσεως τῶν πιστῶν εἰς τό ἰδικόν Του σῶμα εἰς τρόπον ὥστε ἡ Ἐκκλησία νά καταστῇ σῶμα Χριστοῦ.

Διό καί ὁ Θεῖος Χρυσόστομος τήν ἐορτήν τῶν Χριστουγέννων ἀποκαλεῖ «Μητρόπολιν τῶν ἐορτῶν».

Από τό ὅλον αὐτό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας θά ἠθέλαμεν νά ἐπιστήσωμεν τήν προσοχήν κάθε εὐλαβοῦς καί συνειδητοῦ Χριστιανοῦ εἰς ἓν μόνον σημεῖον.

Οἱ ἄγγελοι ὑμολόγησαν τήν εἰρήνην ὡς θεῖον δῶρον. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως, ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς ἐζήτουν «τό παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό». (Ματθ. 6' 13).

Ἡ Ἐκκλησία, τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εὐαγγελίζεται πάντοτε τήν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἄνθρωποι ἀντιπαρατάσσουν εἰς τήν εἰρήνην αὐτήν τόν πόλεμον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς διωγμούς, τὰς πλάνας καί ὑπονομεύσεις, μέ σκοπόν νά τήν ἀφανίσουν.

Ἀπ' ἀρχῆς καί πάντοτε ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετώπιζε καί ἀντιμετωπίζει πολέμους καί διωγμούς ἀπό τοὺς ἐχθρούς τῆς ἀληθοῦς πίστεως.

Σκοτεινά κέντρα συνενώνουν τὰς δυνάμεις τῶν διὰ νά παραπλανήσουν καί νά ἀπολέσουν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησίαν Του. Ἐπιδιώκουν τήν ἐγκαθίδρυσιν τῆς κυριαρχίας τοῦ Ἀντιχρίστου ἐπὶ τῆς γῆς.

Μηχανεύονται νά συσκοτίσουν τήν ἀλήθειαν, νά πατάξουν τοὺς ποιμένας, διὰ νά διασκορπισθοῦν τὰ πρόβατα (Ματθ. κστ' 31).

Πάντοτε οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶχαν εἰς τό στόχαστρόν των, τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς ποιμένας καί διαδόχους των, τοὺς Ἐπισκόπους.

Καί παρόμοιο συμβαίνει μέχρι καί σήμερον ἀτυχῶς! Οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις θέλουν νά πλήξουν τοὺς γνησίους Ἐπισκόπους καί ποιμένας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ νά ἐξουδετερώσουν κάθε ἀντίδρασιν, πρὸς ὑποταγὴν εἰς τό θηρίον τῆς Ἀποκαλύψεως τόν παπισμόν, κάθε ὀρθοδόξου, ἐν ὧσιν μάλιστα τοῦ ἐγγίζοντος 2000 μ.Χ. Πρὸς τοῦτο εἶναι εἰς τό στόχαστρόν των ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καί πολεμοῦνται οἱ Ἐπίσκοποί της.

Τό δέ πλέον ὀδυνηρόν εἶναι ὅτι ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μόνον ἐκ τῶν ἐξω, ἀλλὰ πολλάκις καί ἐκ τῶν ἔσω, ὁ δέ Κύριος ἐξεφράσθη μετὰ πόνου διὰ τοὺς πολεμίους της εἰπών: «Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον ἄλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν».

Τό νόημα εἶναι βαθύ, δεδομένου ὅτι οἱ ἐσωτερικοὶ πολέμοι δέν διαφέρουν τῶν Γενιτσάρων. Οὕτω καί ἡ προδοσία τοῦ Διδασκάλου ἐγένετο ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν μαθητῶν πρὸς κορεσμόν τοῦ πάθους τῆς φιλαργυρίας τοῦ προδότου.

Παρόμοιον συμβαίνει καί σήμερον εἰς τήν δύσμοιρον Ἐκκλησίαν μας, πρὸς μεγάλην μας λύπην, μέ τήν κατακόρυφον πτώσιν σημαίνοντος πρώην κληρικοῦ μας χάριν κτημάτων καί ὕλης, συμπαρασύραντος εἰς τόν ὄλεθρον καί ἄλλους ἀφελεῖς ἢ προσωπολάτραις του μέ γελοίας ἐξωπραγματικὰς προφάσεις, περί δῆθεν ἀπωλείας τῆς ὀρθοδόξου ἰδεολογίας τῆς Ἱ. Συνόδου λόγω θεσπίσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου διὰ τόν περιορισμόν τῆς ἀσυδοσίας πού ἔλαβεν ἀτυχῶς τήν μορφήν κατεστημένου εἰς τήν Ἐκκλησίαν μας.

Βασιλικώτεροι τοῦ Βασιλέως δέν δύνανται νά γίνουν χθεσινοὶ κληρικοὶ πού λυμαίνονται τήν εὐσέβειαν τοῦ λαοῦ μέ μυροβλήσεις καί δάκρυα...

Τοὺς κανονισμούς τῆς Ἐκκλησίας θεσπίζει μόνον ἡ Ἱ. Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων ὡς διαδόχων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθυνόμενος ὁ Κύριος εἶπε: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καί ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμέ ἀθετεῖ».

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεῖον καθίδρυμα. Πολλοὶ ὠρθωσαν τό ἀνάστημά των κατ' αὐτῆς. Πάντες ὅμως ἀπώλοντο.

Καί καθὼς ὁ Ἡρώδης μολονότι ἀφήρεσε τήν ζωὴν 14 χιλιάδων νηπίων δέν κατώρθωσε ὅμως νά φονεύσῃ τόν Κύριον, ὁμοίως καί ὅσοι ἐζήλωσαν δόξαν Ἡρώδου δέν θά ἀφανίσουν τήν

Ἐκκλησίαν, ἀλλά ψυχάς διὰ νά μείνῃ τό ὄνομά των εἰς τήν Ἱστορίαν ὡς τοῦ Ἡρώδου.

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Εφέτος ἀναμένομεν νά ἐορτάσωμεν τό μέγα γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος ἐν μέσῳ πολλῶν θλίψεων καί ἀναστατώσεων, διότι δέν εἶναι μικρόν πρᾶγμα νά βλέπωμεν ἀγαπητά πρόσωπα νά λιποτακτοῦν ἀπό τό στρατόπεδον τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τοῦ σώματος δηλαδή τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τό στρατόπεδον τῶν ὑπεναντίων. Δέν εἶναι μικρόν πρᾶγμα, πρῶην κληρικοί μας νά φυγαδεύουν τήν εἰρήνην ἀπό τήν Ἐκκλησίαν γενόμενοι παραδείγματα μελανά εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ ἀγῶνος.

Πιστεύομεν ὅμως ὅτι «νεφύδριον ἐστί τό φαινόμενον καί θάττον παρελεύσεται» ὅπως ἔλεγεν ὁ Μ. Ἀθανάσιος καί ἄλλοι ἅγιοι διὰ τήν αἵρεσιν τοῦ Ἀρειανισμοῦ. Οἱ σύγχρονοι οὗτοι πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουν ὡς ὄπλον τους τήν παραπληροφόρησιν, τήν ψευδολογίαν, τήν συκοφαντίαν. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει μοναδικόν ὄπλον τόν

Χριστόν. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἀλήθεια. Καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπον.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Προσέχετε τοὺς οἰουσδήποτε ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας μας, μή ἀπατηθῆτε, διότι εἶναι θέμα σωτηρίας τῶν ψυχῶν σας.

Ἡμεῖς εὐχόμεθα ἡ θεία Γέννησις νά φέρῃ εἰρήνην εἰς ὅλον τόν κόσμον, ἰδιαίτερος δέ εἰς τήν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν μας, ἡ ὁποία πλείστας δοκιμασίας ἔχει ὑποστῆ καί ὑφίσταται.

Εἴθε ὁ Κύριος νά γεννηθῇ καί εἰς τὰς καρδίας ὅλων μας, ὅποτε τό φῶς τῆς θεογνωσίας θά ὀδηγῇ πάντοτε εἰς τήν ἀλήθειαν καί μόνον, μακράν τῆς θεοστρυγῶς προσωπολατρείας πού ἀντικαθιστᾷ τόν Θεόν μέ τόν ἄνθρωπον.

Προσευχόμεθα δέ ἐν κατακλείδι καλὰ καί εὐλογημένα Χριστούγεννα. Ἡ δέ εὐλογία τοῦ νηπιάσαντος Θεοῦ εἴη εἰς ὑμᾶς καί τὰς οἰκογενείας ὑμῶν. Ἀμήν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ

Στό βουνό τοῦ Γαλασίου

Ο Ἱερός Ναός τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου στό Πανόραμα Γαλασίου, εἶναι ἓνα μικρό, πτωχικό καί ἀπέριττο ναΐδριον τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν (Παλαιοημερολογιτῶν).

Εὐρίσκεται, ἀνεβαίνοντας τήν κεντρικὴν λεωφόρον τοῦ Γαλασίου ἀριστερά στό βουνό, μετὰ τὰ τελευταῖα σπίτια πού ἐνθυμίζει τήν ἀπλήν καί ἀπέριττον ὀρθόδοξον ἀρχαιότητα.

Κτίστηκε πρό πολλῶν ἐτῶν ἔπειτα ἀπό θαῦμα πού ἔκαμε ὁ Ἅγιος Σάββας στόν ἀείμνηστο μπάρμπα-Μιχάλη Γκλίνο, ἓνα ἀπλό πολύ ὅμως πιστό Ὁρθόδοξο Χριστιανό, Παλαιοημερολογίτη.

Δέν λησμόνησε τόν εὐεργέτη του ὁ μπάρμπα Μιχάλης. Στό ιδιόκτητο οἰκόπεδό του, στή ράχη τῆς πλαγιᾶς, σέ πανοραμικὴ θέση, ἔκανε τό Ναό τοῦ Ἀγίου Σάββα, μέ κανονικὴ ἄδεια τῆς πολεοδομικῆς ἀρχῆς, ὅπως δέ εἶναι ἐξηκριβωμένο καθ' ὅλα αὐτά τὰ ἔτη, ὁ Ναός λειτουργοῦσε μέ τό πάτριον (παλαιό) ἡμερολόγιο.

Προσφάτως ὁ Δήμος Γαλασίου διεκδίκησε τόν Ἱερό αὐτό Ναό τοῦ Ἀγίου Σάββα διὰ λογαριασμό του. Ἀλλά μέ τήν ὑπ' ἀριθμ. 13-1998 ἀπόφαση τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν ἀπερρίφθη τό αἶτημα αὐτό τοῦ Δήμου Γαλασίου καί ἐπεβεβαιώθη ὡς ιδιοκτήτης ὁ υἱός

τοῦ μπάρμπα-Μιχάλη, ὁ Δημήτριος Γκλινός.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁμάδα ἀσχέτων νεοημερολογιτῶν, προσκειμένη στό Δήμαρχο, προσφεύγει στά δικαστήρια καί διεκδικεῖ τό Ναό τοῦ Ἁγίου Σάββα διά νά τόν χρησιμοποιήσῃ μέ τό νέο ἡμερολόγιο. Ἀλλά καί τό αἶτημα αὐτό τῆς ὡς ἄνω ὁμάδος ἀπερρίφθη ὡς ἀβάσιμον καθ' ὁλοκληρίαν, ἀπό τήν Ἑλληνική Δικαιοσύνη διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 14690/1998 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Δυστυχῶς ὅμως, διά τήν ἐφαρμογήν τῶν ὡς ἄνω δικαστικῶν ἀποφάσεων χρειάστηκε ἡ ὑπ' ἀριθμ. 53151/1998 ἐντολή τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν πρός τό Ἀστυν. Τμήμα Ἀνω Πατησίων διά τήν προστασίαν τοῦ ἰδιοκτήτου, τοῦ Ἱερέως καί τῶν πιστῶν μέ τό παλαιό ἡμερολόγιο πού θά προσήρχοντο νά λειτουργηθοῦν στό Ναό. Μέ τήν βοήθεια ἰσχυροτάτης Ἀστυνομικῆς δυνάμεως (3 λεωφορεῖα-κλούβες) καί τήν παρουσία τῶν Διοικητοῦ καί Ὑποδιοικητοῦ ἔγινε Ἑσπερινός ἥσυχια καί τήν ἄλλην ἡμέρα Κυριακήν, 19 Ἰουλίου, ἡ Θεία Λειτουργία. Ἡ Ἐκκλησία ἦτο κατάμεστη καί μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὅλα ἐξελίχθησαν ὁμαλά, ἄνευ ἐπεισοδίων.

Ἀκόμη πρέπει νά ποῦμε ὅτι ὁ Ναός εἶναι πτωχικός μέ πολλές ἀνάγκες καί πρώτη, ἡ συντήρηση τοῦ ὑπερπολύτεκνου καί ἁμισθοῦ ἱερέα π. Δημητρίου, μέ 12 παιδιά.

Τό ἀνωτέρω ἄρθρο δημοσιεύτηκε ἀρχικῶς μετά τά ἀνωτέρω γεγονότα στή Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μέ τά δεδομένα αὐτά εἴχαμε τήν ἐντύπωση ὅτι στό μέλλον δέν θά ἀποτολμᾷτο μέ ὁποιαδήποτε μεθόδευση νέα προσπάθεια ὑφαρπαγῆς τοῦ Ναοῦ ἢ παρακόλληση τῶν Θρησκευτικῶν Καθηκόντων τῶν ἀκολουθούντων τό πάτριον ἑορτολόγιο (παλαιοημερολογιτῶν).

Καί ὅμως τήν παραμονή τοῦ Ἁγίου Σάββα 4 Δεκεμβρίου 1998 (ἢ 17 Δεκεμβρίου 1998 ν. ἡμερολ.) θέλησαν οἱ πιστοί μέ τόν Ἱερέα τους τόν π. Δημήτριο νά τελέσουν τόν Ἑσπερινό στό Ναό πού ἐπανηγύριζε, πλὴν ὅμως ὅταν ἔφθασαν ἐκεῖ εἶδαν μέτ' ἐκπλήξεως νά λειτουργοῦν μέ ἱερέα τοῦ νέου ἡμερολογίου ἀπό τήν Ἀγία Γλυκερία Γαλατσίου.

Ἡ ὡς ἄνω ὁμάδα τῶν ἀσχέτων Νεοημερο-

λογιτῶν παρεβίασε τήν κλειδαριά τοῦ Ναοῦ καί λειτουργοῦσαν παρανόμως. Ὁ Ἱερέας τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου πατήρ Δημήτριος μέ τούς πιστούς περίμεναν κοσμίως, παρά τό δρυμίτατο ψύχος, ἔξω ἀπό τό Ναό, τήν ἀποχώρησίν των, γιά νά τελέσουν τόν ἑσπερινό. Ἐκεῖ ἀπροσδόκητα καί χωρίς καμμία πρόκληση δέχθηκαν ἄγρια ἐπίθεση ἀπό αὐτούς τούς μαινόμενους.

Ἐρριξαν κατά γῆς τόν Ἱερέα κτυπώντας τον ἀνηλεῶς καί τραβώντας τον ἀπό τά γένηια. Παρ' ὀλίγον νά τόν ἔρριχναν στό παρακείμενο γκρεμό.

Ἐν τῷ μεταξύ κατέφθασε καί ἡ Ἀστυνομία ἡ ὁποία ἀπομάκρυνε τούς θρασεῖς αὐτούς, διά τούς ὁποίους θά ἀποφανθεῖ ἡ δικαιοσύνη.

Μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις δέν ἔγινε τήν ἐπομένη, Θεία Λειτουργία στόν ἑορτάζοντα Ναό.

Ἐκτοτε ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου παραμένει παρανόμως στά χέρια τῆς ὡς ἄνω θρασυτάτης ὁμάδος.

Ἡ Ἐπιτροπή τοῦ Ναοῦ μέ τόν ἰδιοκτήτη Δημήτριο Γκλίνο προσπαθοῦν νά ἐκδιώξουν διά νομίμων μέσων τήν ὡς ἄνω ὁμάδα τῶν ἀσχέτων νεοημερολογιτῶν.

Παναγιώτης Ἡλιόπουλος
Καθηγητής

Σημείωση: Θερμή παράκληση προκειμένου νά ἐπανέλθῃ ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου εἰς τόν ἀρχικόν προορισμόν του, νά ἐξυπηρετῇ τὰς λατρευτικές ἀνάγκες τῶν ἀκολουθούντων τό πάτριον ἡμερολόγιο, νά βοηθήσωμεν ὅλοι διά τήν ἀπεμπλοκήν (τό ξεμπέρδεμα) πού ἐδημιούργησαν φθονερά ὄργανα τοῦ ἐχθροῦ, τῶν Ὁρθοδόξων, Βεελζεβούλ, μέ τήν βεβαιότητα ὅτι ὁ θαυματουργός ὁλοζώντανος Ἅγιος Σάββας θά ἀνταποδώσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον μέ ἰάσεις καί πᾶσαν εὐλογίαν.

Ὁ λογαριασμός πού ἔχει ἀνοιχθεῖ γιά τόν ἱερόν αὐτόν σκοπόν ἔχει ἀριθμόν, [122-6288960-8] τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας, ἐπ' ὀνόματι τῆς κας Εὐσταθίας Δημητροπούλου-Ραδαίου, ἡ ὁποία εἶναι ἕνα ἐκ τῶν τριῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς πού ἡ Ἱερά μας Σύνοδος μέ ἐντολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Χρυσόστομου ἔχει ὀρίσει.

«Γιά νά θυμοῦνται οἱ παλαιοί καί νά γνωρίζουν οἱ νεώτεροι» ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ 1926 ΣΤΗ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Υπό τοῦ πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχ/πῆς Ἀθηνῶν
Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΜΑΝΙΩΤΗ.

Βρισκόμαστε στό κοντινότερο κατοικημένο νησί τοῦ Πειραιᾶ μέσα στόν ὁμορφο ἀργοσαρωνικό, τή Σαλαμίνα. Ἐνα νησί γνωστό ἀπό: τήν ἀρχαία Ἱστορία, τήν ἱστορική Μονή τῆς Φανερωμένης, καί τή προστασία τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου.

Νησί πού ἀγωνίζεται νά κρατήσῃ ὅσο τό δυνατό ἀνόθευτη τή λαϊκή μά πάνω ἀπό ὅλα τήν Ἐκκλησιαστική παράδοση.

Πάνω σ' αὐτό τό νησί συνέβησαν γεγονότα θλιβερά ἀπό τούς συνηθισμένους κρατικοδίαιτους κληρικούς, οἱ ὁποῖοι πάσχησαν μέ πολύ μανία νά ξεπεράσουν καί αὐτούς τούς διώκτες τῶν πρώτων Χριστιανῶν.

Ἔχουν νά θυμηθοῦν καί νά γνωρίσουμε τό πῶς πέρασαν τά Χριστούγεννα τοῦ 1926 ἐκεῖνοι οἱ εὐλογημένοι Χριστιανοί.

Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ εἶναι παρμένο ἀπό τίς ἐκδόσεις «ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ» Τόμος 6ος σελ. 121.

ΔΕΙΝΟΠΑΘΗΜΑΤΑ Γ.Ο.Χ. ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΥΠΟ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΩΝ

ΣΑΛΑΜΙΝΑ (κ. Κούλουρη) νησί τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου. Εἰς τήν βορειότεραν αὐτοῦ περιοχὴν ἀπέχοντος 1.200 μέτρα ἀπὸ τὸν Δῆμον Περάματος Ἀττικῆς καί 500 μέτρα ἀπὸ τήν Μεγαρίδα.

Ἡ Σαλαμίνα κατέστη ὀνομαστή εἰς τήν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν ἀπὸ τήν ὁμώνυμον ναυμαχίαν, ἡ ὁποία συνήφθη μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ καί τοῦ Περσικοῦ στόλου τήν 22αν Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 480 π.Χ. καί ἡ ὁποία ὥς γνωστόν, κατέληξεν εἰς τήν περίλαμπρον νίκην τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Σαλαμίνα ἢ Κούλουρη, ὅπως ἀπεκαλεῖτο ἀπὸ τὸν 15ον αἰῶνα μέχρι σήμερον, εἶναι γνωστὴ εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ. ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τήν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν πού προέβαλλον οἱ Γ.Ο.Χ. Σαλαμίνιοι, καί ἀφ' ἑτέρου διὰ τοὺς πολλοὺς Ἱερούς Ναοὺς καί ἡσυχαστήρια πού ἔχουν κτισθῇ ἀπὸ τοὺς Γ.Ο.Χ.

Τά χωρία τῆς νήσου Σαλαμίνας καί ἰδιαιτέρως τό Αἰάντειον, ὅπως τό ἔτος 1925 ὠνομάσθη τό γνωστό «Μούλκι», ἀντιστάθησαν εἰς τήν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν. Καί οἱ «ἡρωϊκοὶ Σαλαμίνιοι», ὅπως χαρακτηριστικὰ τοὺς ἀποκαλοῦσε ὁ

Στρατηγὸς Φρυγανᾶς, ἔδιδον τό παρόν εἰς κάθε Ὁρθόδοξον ἐκδήλωσιν ὑπὲρ τῶν Πατρίων Παραδόσεων. Σήμερον ἐκτός τοῦ μεγάλου καί περικαλλοῦς Κεθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀγίου Σπυρίδωνος ὑπάρχουν πολλὰ Ἡσυχαστήρια καί Ναοὶ κτισμένα καί λειτουργοῦντα ὑπὸ τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τήν νήσον.

Εἶναι πολλὰ τά ἱστορικά γεγονότα τῶν ἡρωϊκῶν Σαλαμινίων Γ.Ο.Χ. κατὰ τοῦ ἡμερολογιακοῦ σχίσματος. Τόσα πολλὰ πού θά πρέπει νά γραφοῦν πολλαὶ δεκάδες σελίδες τῶν «Πατρίων». Μεταξὺ αὐτῶν περιγράφομεν δύο ἱστορικά γεγονότα πού ἔλαβον χώραν τά πρῶτα ἔτη τῆς Ὁρθοδόξου ἀντιστάσεως καί συγκεκριμένως τά Χριστούγεννα τοῦ ἔτους 1926 καί τήν Μεγάλην Πέμπτην τοῦ ἔτους 1928.

Τά ἱστορικά αὐτά δεινοπαθήματα τῶν Γ.Ο.Χ. Σαλαμινίων ὑπὸ τῶν Σχισματικῶν, μᾶς τά διηγήθησαν αὐτόπται μάρτυρες, ὅπως οἱ γέροντες Γ. Τζέντζος, Δ. Περδικούρης κ.ἄ., τά ὁποία ἐπιβεβαιώνουν καί τά δημοσιεύματα τῶν τότε ἐκδιδομένων Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Τά Χριστούγεννα τοῦ ἔτους 1926 θά ἐώρταζον οἱ ΓΟΧ Σαλαμίνιοι εἰς τό Παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Κατὰ τήν 4ην ὥρα πρωϊνὴν, πλῆθος κόσμου μέ

τά «γιορτινά» τους κατηφόριζον πρός τό παρεκκλήσιον. Ἀλλά τό παρεκκλήσιον ἦτο κλειστό καί σφραγισμένον. Ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Παπαγεωργίου μέ ἐντολή προφανῶς τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν εἶχε κλείσῃ τόν Ναόν καταδικάζοντας ἕνα πλῆθος Πιστῶν νά μή ἐορτάσῃ τήν μεγάλην Ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων καί νά μή μεταλάβῃ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Δέν ἦσαν μόνον διώκται ἀλλά καί σαδισταί.

Οἱ ἐπί κεφαλῆς τῶν Γ.Ο.Χ. μαζί μέ τόν Ἱερέα τους, τόν πολυσέβαστον καί ὁμολογητήν π. Χριστόφορον Ψιλλίδην συσκεφθέντες, ἀπεφάσισαν νά τελέσουν τήν Θεϊάν Λειτουργία, παρά τό Δεκεμβριανόν ψύχος, εἰς τό ὑπαιθρον ἔμπροσθεν τοῦ σφραγισθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ. Καί αὐτό ἐγινε. Ἦταν πολύ συγκινητική ἡ νυκτερινή αὐτή σκηνή τῶν ἑκατοντάδων πιστῶν, οἱ ὅποιοι κρατοῦσαν ἀναμμένα κηρία καί παρακολουθοῦσαν μέ κατάνυξιν, ὡς ἄλλοι βοσκοί τῆς Βηθλεέμ, τήν νυκτερινήν Χριστουγεννιάτικην Θεϊάν Λειτουργίαν, πού θύμιζε ἱεράν Σύναξιν τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων.

Ἡ ἐκκλησιαστική Ἀρχή τοῦ νήσου, βλέποντας, ὅτι τό σφράγισμα τοῦ Ναοῦ δέν ἔφερε τό ἀποτέλεσμα πού ἐπερίμενε, δηλ. τήν διάλυσιν τῶν Πιστῶν, ἐζήτησε τήν ἐπέμβασιν Ναυτικοῦ ἀγήματος ἐκ τοῦ ἐκεῖ πλησίον Ναυστάθμου, διά νά διαλύσουν τούς πιστούς. Ἐνῶ οἱ ψάλται ἔφαλλον τήν Δοξολογίαν καί ὁ Λειτουργός ἐθυμίαζε τούς πιστούς πρό τῆς προχείρου ἀγίας Τραπεζῆς, ἄνδρες τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ μέ ἕναν Ἀξιωματικόν ἐπί κεφαλῆς, περιεκύκλωσαν ἀθόρυβα τούς προσευχομένους Πιστούς.

Οὐδεῖς ἐθορυβήθη ἡ ἔδειξε πῶς ἐφοβήθη. Ἐξ ἄλλου ἀπό τοιαύτας βιαίας ἐπεμβάσεις τῶν ὀργάνων ἦσαν συνηθισμένοι!... Ἡ Θεία Λειτουργία ἄρχισε καί προχωροῦσε κανονικά. Οἱ Πιστοί μέ περισσότεραν κατάνυξιν προσήυχοντο καί κάπου - κάπου ἄκουε κανεῖς κανένα βουβό κλάμα μικροῦ παιδιοῦ.

Φαίνεται, ὡς μᾶς ἐδιηγήθησαν οἱ ἐπιζῶντες αὐτόπται μάρτυρες, τό ναυτικόν ἄγημα πού ἦλθε μέ τήν ἐντολήν νά μᾶς διαλύσῃ καί νά συλλάβῃ τόν Ἱερέα, ἔτυχε νά ἔχει εὐσεβῆ ἀξιωματικόν. Διότι, ὁ ἀξιωματικός σάν εἶδε τήν συγκινητικήν αὐτήν σκηνήν τῆς νυκτερινῆς ὑπαιθρίου Θεϊας Λειτουργίας, τήν κατάνυξιν τῶν Πιστῶν πού ἐνθύμιζε προχριστιανικούς χρόνους, ἄλλαξε γνώμην καί ἀθόρυβα μάζευσε γύρω του τά Ναυτάκια καί παρηκολούθησαν ἕως τέλους καί αὐτοί τήν Θεϊάν Λειτουργία, σάν μέρους τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Μάλιστα δέ, κατά τήν ὥραν πού ὁ Λειτουργός ἔκαμνε τήν Μεγάλην Εἴσοδον τῶν Τιμίων Δώρων,

ὁ ἐν λόγῳ ἀξιωματικός τοῦ Ἀγήματος διέταξε τούς ἄνδρες του καί παρουσίασαν ὅπλα.

Ὅταν ἐτελείωσε ἡ Θεία Λειτουργία καί ὅλον ἐκεῖνο τό πλῆθος τῶν Πιστῶν μέ ὑποδειγματική τάξιν καί εὐλάβειαν μετελάμβανον τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὁ ἀξιωματικός ἤσυχα καί ἀθόρυβα ἐπῆρε τούς ἄνδρας του καί ἔφυγε. Κανεῖς δέν ἔμαθε ἡ ἄκουσε ἔάν οἱ Προϊστάμενοί του τόν ἐτιμώρησαν διά «παράβασιν καθήκοντος» ἡ ἐδέχθησαν ὡς βασίμους τούς λόγους πού προέβαλε διά νά δικαιολογήσῃ τήν στάσιν του. Ἔτσι ἐτελείωσε μία ἀκόμη ἡρωϊκή σελίδα τῶν Γ.Ο.Χ. Σαλαμινίων.

Τήν ἐπομένην ἡμέραν, ἡ ἐφημερίδα «ΣΚΡΙΠ» τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσε τήν κατωτέρω διαμαρτυρίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Σαλαμινίων.

ΣΑΛΑΜΙΣ 9 Ἰανουαρίου 1926 (ν. ἡμ.) - Ὁ Λαός Σαλαμίος Αἰαντείου, ἐμμένων πιστός εἰς τάς Πατρίους Παραδόσεις καί ἀποκρούων τήν καινοτομίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, ἐώρτασε σήμερον, τά Χριστούγεννα μετα πλειονότητος Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ Λειτουργία ἐγένετο εἰς τό ὑπαιθρον. Διαμαρτύρεται διά τήν ἀντιχριστιανικήν στάσιν τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου Παπαγεωργίου, ὀργάνου τῆς Μητροπόλεως, διατάξαντος τό κλείσιμον τῶν ἐξωκλησίων, ἀπειλοῦντος τόν Λαόν καί ψευδομένου πρός ματαίωσιν τῆς Λειτουργίας. Διαμαρτύρεται ἐπίσης διά τήν στάσιν τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, εἰσηγουμένου ἀντεθνικῶς τήν βίαν κατά τῶν ἀκολουθούντων τάς Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐφιστᾷ τήν προσοχήν σεβαστῆς Κυβερνήσεως διά τήν ἔκρυθμον ἐκκλησιαστικήν κατάστασιν, εὐθυνομένου Ἀρχ/που Ἀθηνῶν καί παρακαλεῖ διά τήν ὁμαλότητα τῆς Ἐκκλησίας καί τό συμφέρον τοῦ Ἔθνους νά ἐπανέλθῃ τό Ἐκκλησιαστικόν παλαιόν ἡμερολόγιον.

Ἐπιτροπή Παραρτημάτων Θρησκευτικῆς
Κοινότητος Αἰαντείου Σαλαμίος

Ἀθανάσιος Δομολίτης

Χ. Μπούκης

Σ. Μάθεςης

Μ. Β. Μπούτσης

Ε. Ἀδριανός

Α. Ἀγαπίου

Ε. Νάνος

Σ. Κουτέλης

Ι. Γκιόκας

Δ. Περδικούρης

(«Σκρίπ» 9/1/1926)

ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΛΑΝΗΣ

τοῦ Ἱερομ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Στό δεύτερό μας ἄρθρο παρουσιάζουμε ἓνα μικρό ἀπόσπασμα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου περί πλάνης ὡς ἀποτέλεσμα λανθασμένης προσευχῆς. Ἐκεῖ ἀναφέρει ὁ ἅγιος ὅτι εἶναι πολύ εὐκόλο ὁ ἄνθρωπος νά πέσει σέ πλάνη. Ὑπάρχει ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀλλά καί ἐνέργεια τοῦ διαβόλου. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει καρπούς ἡσυχαστικῆς ζωῆς, δηλαδή δέν ἔχει ἀποκτήσει τήν ἀνόθευτη καρδιακή νοερά προσευχή τότε τήν ἐνέργεια τοῦ διαβόλου τήν ἐρμηνεύει ὡς ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πού ἀπό ἐκεῖ καί πέρα γεννιέται ἡ οἴηση καί ἡ ἔπαρση δηλαδή ἡ πλάνη.

Εὐκαιριακῶς θά θέλαμε νά διευκρινήσουμε τί σημαίνει διακριτικός ἢ πνευματικός ἄνθρωπος. Ὅλοι νομίζουμε ὅταν λέμε διακριτικός εἶναι αὐτός πού διακρίνει τό τί πρέπει νά πεῖ σέ κάθε περίπτωση ἔτσι ὥστε νά φέρει κάποια ἰσοροπία.

Διακριτικός κατὰ τήν Πατερική Θεολογία εἶναι αὐτός πού διακρίνει τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ καί δέν τίς ταυτίζει μέ τίς κτιστές ἐνέργειες τοῦ διαβόλου. Εἶναι αὐτός πού ἡ Ἐκκλησία μας τόν χαρακτηρίζει ἅγιο, καί αὐτός ὁ ἅγιος εἶναι ὁ πραγματικός καί ἀπλανῆς θεραπευτής μας. Εἶναι ὁ πολύφωτος ἀστέρας τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καί αὐτό ἀποδεικνύεται ἀπό τήν διδασκαλία του καί τά ἅγια λείψανά του.

Τελειώνοντας θά θέλαμε νά τονίσουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος γιά νά κληρονομήσει τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν θά πρέπει νά κάνει δύο πράγματα. Πρῶτον νά διαλέξει ἓναν διακριτικό γέροντα καί δεύτερον νά ἐφαρμόσει τήν ἡσυχαστική ζωή ὡς μέσο θεραπείας διά τῆς ὑπακοῆς στόν πνευματικό γέροντα πού ἐμπιστεύθηκε τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς του.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτουμε τό κείμενο τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου μέ τήν γλωσσική ἐξομάλυνση ὅπως εἶναι στά ἔργα Ε.Π.Ε. γιά τήν καλύτερη προσέγγιση καί κατανόησή του.

«Πρόσεχε λοιπόν μέ ἀκρίβεια, ἐραστή τοῦ Θεοῦ, καί μέ γνώση. Ὅταν τήν ὥρα πού ἐργάζεσαι τό ἔργο σου τό πνευματικό, δεῖς φῶς ἢ φωτιά ἐξωτερι-

κά ἢ ἐσωτερικά, ἢ δῆθεν μορφή τοῦ Χριστοῦ ἢ ἀγγέλου ἢ κάποιου ἄλλου, νά μήν τό ἀποδεχθεῖς αὐτό, γιά νά μήν πάθεις βλάβη, οὔτε σύ ἀπό ὁόνος σου, προσέχοντας αὐτές τίς εἰκόνες, ἀφήσεις τόν νοῦ σου νά ἀποτυπώνει αὐτές. Γιατί ὅλα αὐτά πού μετασχηματίζονται ἐξωτερικά σέ ὄχι κατάλληλο καιρό, γίνονται γιά νά παραπλανήσουν τήν ψυχή. Καθόσον ἡ ἀληθινή ἀρχή τῆς προσευχῆς εἶναι ἡ καρδιακή θερμῆ, ἡ ὁποία κατακαίει τά πάθη καί χαρίζει ἰλαρότητα καί χαρά στήν ψυχή, στηρίζοντας τήν καρδιά μέ ἀδίστακτο πόθο καί ἀναμφίβολη βεβαιότητα. Γιατί οἱ Πατέρες λένε, κάθε τί πού ἔρχεται στήν ψυχή, εἴτε αἰσθητό, εἴτε νοερό, καί διστάζει γι' αὐτό ἡ καρδιά καί δέν τό παραδέχεται, δέν προέρχεται ἀπό τόν Θεό, ἀλλά στάλθηκε ἀπό τόν ἐχθρό διάβολο. Κι ἂν δεῖς τόν νοῦ νά ἔλκεται ἀπό κάποια ἀόρατη δύναμη ἀπ' ἔξω ἢ ἀπό πάνω, μή πιστέψεις σ' αὐτό, οὔτε νά τόν ἀφήσεις νά ἔλκεται ἀπό αὐτήν, ἀλλά περιόρισέ τον ἀμέσως στό ἔργο του.

Τά στελλόμενα ἀπό τόν Θεό, λέγει ὁ ἅγιος Ἰσαάκ, ἔρχονται ἀπό μόνα τους, χωρίς νά γνωρίζεις ἐσύ τόν καιρό. Ὁ φυσικός ὁμως ἐχθρός μας δαίμονας, πού ἐνεργεῖ ἐσωτερικά στό χώρο τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, μετασχηματίζει τά πνευματικά μέ τή φαντασία ἔτσι ὅπως θέλει, ἄλλα ἀντί ἄλλων, καί ἀντί θερμῆς, δημιουργεῖ τήν δική του ἀνώμαλη πύρωση, ὥστε νά καταβασανίζει ἔτσι τήν ψυχή μέ αὐτή τήν ἀπάτη, παρέχοντάς της ἀντί τῆς εὐφροσύνης, χαρά ἄλογη καί ἓνα εἶδος κάθυγρης γλυκύτητας, ἀπό τά ὁποία γεννιέται οἴηση καί ἔπαρση, προσπαθώντας ὁμως νά κρύβει τόν ἑαυτό του ἀπό τοὺς ἄπειρους, καί νά τοὺς κάνει νά νομίζουν ὡς ἐνέργεια τῆς χάριτος τῆ δικῆς του πλάνης. Ἀλλά βέβαια ὁ χρόνος καί ἡ πείρα καί ἡ αἴσθησις τόν κάνουν συνήθως φανερό σέ ἐκείνους πού δέν ἔχουν ὑπερβολική ἄγνοια τῆς πανουργίας του. Γιατί λέγει ἡ Γραφή, «ὁ φάρυγγας διακρίνει τά φαγητά» (Σοφ. Σειρ. 36, 18-19) δηλαδή ἡ πνευματική γεύση φανερώνει ἀπλάνευτα ὅλα, τί εἶδους εἶναι».

**Τί μᾶς γράφουν οἱ ἐκτός Γ.Ο.Χ. ἀδελφοί Χριστιανοί:
 Ὁ Νομικός καί Θεολόγος κος Ἀθαν. Σακαρέλλος γράφει.
 Ἀποσπῶμεν σημεῖα ἀπό τήν ἐμβριθῇ ἀπάντησίν του
 εἰς τήν «Ἐκκλησιαστικήν Ἀλήθειαν»**

Ἐξ ἀφορμῆς μερικῶν δημοσιευμάτων ἀναφορικά μέ τίς ἀπόψεις τοῦ κ. Ἀθανασίου Σακαρέλλου σχετικά μέ τήν Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ἀναδημοσιεύουμε ἀπό τήν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» τό κατωτέρω σχετικό κείμενο, ὅσα ἔγραψε κατὰ τό ἔτος 1988 ἀρ. τεύχους 823 Νοεμ. Δεκ. μέ τόν ἀνωτέρω τίτλο.

**Ο «Ο.Τ.»
 ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ
 (Ἀπάντησις εἰς τήν «Ἐκκλ. Ἀλήθειαν»)**

Οἱ παλαιοημερολογίτες τῆς Ἑλλάδος εἶχαν τό θάρρος στίς 6 τοῦ περασμένου μήνα νά ἀφορίσουν τόν Νίκο Καζαντζάκη, γιά ὅσα βλάσφημα κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἔγραψε σέ μιά περίοδο μάλιστα πού τόσο βάνανσα ἔχει προκληθῇ τό θρησκευτικό συναίσθημα τοῦ θρησκευομένου λαοῦ τῆς χώρας ἀπ' τήν προβολή τῆς ταινίας τοῦ Μάρτιν Σκορτσέζε «Ὁ τελευταῖος πειρασμός».

Ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» ἐθεώρησε δημοσιογραφική καί ἡθική του ὑποχρέωσι νά προβάλῃ τό γεγονός αὐτό, διότι πιστεύει ὅτι σέ μιά τέτοια ἐνέργεια ἔπρεπε νά εἶχε προβῇ πρώτη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἱεραρχία τῆς ὁποίας ἄλλωστε ἐδήλωσε ὅτι εἶναι ἄξιοι ἀφορισμοῦ μόνον τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς πού ἐνέκριναν τήν προβολήν τῆς βλάσφημης ταινίας, ὡς κι' οἱ θεαταί, κι' ὄχι, προφανῶς, ὁ μέγας ὕβριστής Ν. Καζαντζάκης. Ἡ ἐνέργεια λοιπόν αὐτή τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἀποτελεῖ ράπισμα δι' ἡμᾶς τοὺς Νεοημερολογίτας. Ἐδημοσίευσε, λοιπόν, ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» φωτογραφία τοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ Ν. Καζαντζάκη μέ τό σχόλιο: «Αὐτό πού δέν ἔπραξαν γιά τόν Καζαντζάκη οἱ Νεοημερολογίτες, τό ἐπραγματοποίησαν οἱ Παλαιοημερολογίτες. Καί αὐτό εἶναι πρὸς τιμὴν των»!

Φαίνεται ὅμως, πῶς ἡ «Ἐκκλ. Ἀλήθεια», «ἐφημερίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐνοχλήθηκε. Κι' ἔγραψε στό φύλλο τῆς (1.12.88): «Ὡστε, ἔτσι λοιπόν, τί Παλαιοημερολογιτική, τί Νεοημερολογιτική Ἐκκλησία! Γιά τήν ἐκκλησιολογία τῆς συναδέλφου («Ὁρθόδοξος Τύπος») φαίνεται πῶς δέν ὑπάρχει διαφορά!».

Τὰ συμπεράσματα τῆς «Ἐκκλ. Ἀλήθειας» εἶναι ἀσφαλῶς ἐντελῶς αὐθαίρετα. Διότι ἐμεῖς, ποτέ, οὔτε καί στό ἀνωτέρω δημοσίευμα ὑποστηρίξαμε τήν θέσι «τί Παλαιοημερολογιτική, τί Νεοημερολογιτική Ἐκκλησία. Δέν ὑπάρχει διαφορά». Ἀπεναντίας εἶπαμε ὅτι «αὐτό πού ΔΕΝ ἔπραξαν οἱ Νεοημερολογίτες, τό ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ οἱ Παλαιοημερολογίτες». Ἀλλά εἶπαμε ἐμεῖς, καί ἄλλα ἀντελήφθη ἡ «Ἐκκλ. Ἀλήθεια».

Πιστεύουμε πῶς ὑπάρχουν διαφορές μεγάλες μεταξὺ τῆς «Παλαιοημερολογιτικῆς καί Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας». Καί μερικές τέτοιες εἶναι:

1 Ἡ ἡγεσία τῶν περισσοτέρων κατὰ τόπους Νεοημερολογιτικῶν Ἐκκλησιῶν, δηλ. ἐπίσκοποι, λοιποὶ κληρικοί, θεολόγοι κ.τ.λ., ἔχουν ἀλωθῇ ἀπ' τήν αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Πιστεύουν πῶς εἴτε αἰρετικός εἶναι, εἴτε Ὁρθόδοξος, εἶναι τό ἴδιο πρᾶγμα. Γι' αὐτό, στό ἐξωτερικό, ὅταν ἐτερόδοξοι ζητοῦν νά προσέλθουν στήν Ὁρθοδοξία, οἱ δικοὶ μας κληρικοί συνήθως δέν τοὺς δέχονται, ἀλλά τοὺς λένε νά μείνουν ἐκεῖ πού εἶναι, γιατί, λένε, εἴμαστε τό ἴδιο πρᾶγμα! Ἀκόμα, κι' αὐτός ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ, ἔστειλε συγχαρητήρια ἐπιστολή στό δημοσιογραφικό ὄργανο τῶν Οὐνιτῶν τῆς Ἑλλάδος, τήν ἐφημερίδα «ΚΑΘΟΛΙΚΗ» (15.11.88), τήν ὁποία συγχαίρει «ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ (τῆς συμπληρώσεως 60ετίας) πάντας τοὺς κοπιάσαντες καί κοπιῶντας διὰ τῆς πολυτίμου αὐτῶν συμβολῆς εἰς τοὺς ποικίλους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀγῶνας». Ἐν συνεχείᾳ εὐχεται «πλουσίαν καί καρποφόρον συνέχισιν τῶν τε ἐκκλησιαστικῶν καί τῶν κοινωνικῶν προσφορῶν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος». Καί καταλήγει: «Ἐπικαλούμενοι καί αὖθις ἐφ' ὑμᾶς καί τοὺς συνεργάτας ὑμῶν πλουσίαν τήν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, τοῦ δίδοντος ἡμῖν Λόγον Ἀληθείας..., διατελοῦμεν μετὰ διαπύρων εὐχῶν καί εὐλογιῶν»!

Δηλαδή, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ συγχαίρει τούς Οὐνίτες, διότι ἐπὶ 60 ἔτη ἀσκοῦν διάβρωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, εὐχεται πλουσίαν καὶ καρποφόρον συνέχισιν τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων ἀπὸ τούς Οὐνίτες καὶ ἐπικαλεῖται γι' αὐτὸ πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου!

Μέ ἄλλα λόγια θά μπορούσε νά ἰσχυρισθῇ κάποιος, ἀκολουθώντας τὴν συλλογιστικὴ τῆς «Ἐκκλ. Ἀλήθειας», καὶ γιὰ τὸν «Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ ἰσχύει τὸ «τί Οὐνίτες, τί Ὁρθόδοξοι»!

Ἀπεναντίας, μεταξύ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, εἴτε κληρικοί εἶναι αὐτοί, εἴτε λαϊκοί, δέν θά βρῇ κάποιος, κανέναν Οἰκουμενιστή!

Εἶναι μικρὴ αὐτὴ ἡ διαφορὰ;

2. Ἡ ἡγεσία πολλῶν κατὰ τὸπους Νεοημερολογιτικῶν Ἐκκλησιῶν, δηλ. ἐπίσκοποι, λοιποὶ κληρικοί, θεολόγοι κ.τ.λ. ἔχουν ἀλωθῇ ἀπὸ τὸν μασωνισμό. Ἰσως, ὁλόκληρες τοπικὲς Ἐκκλησίες εἶναι βουτηγμένες μέσα στὴν Μασωνία! Ἐπώνυμοι ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες κατηγοροῦνται ὡς μασῶνοι. Κι' ὅταν ἐρωτῶνται, ἂν εἶναι μασῶνοι, ἀποφεύγουν ν' ἀπαντήσουν. Πρόσφατο παράδειγμα ὁ Ἀμερικῆς Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν πρόκλησιν τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» (29.4.88), ἀπέφυγε νά πάρῃ θέσιν στοῦ θέματος τῆς μασωνίας, γιὰ προσχώρησιν στὴν ὁποία τὸν κατηγοροῦν διάφορα ἔντυπα.

Ἀντίθετα, μεταξύ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, εἴτε κληρικοί εἶναι αὐτοί, εἴτε λαϊκοί, δέν θά βρῇ κάποιος κανέναν μασῶνο!

3. Ἡ ἡγεσία πολλῶν κατὰ τὸπους Νεοημερολογιτῶν Ἐκκλησιῶν ἔχει ὑποταχθῇ εἰς τὸ ἄρμα τῶν κρατῶν, εἰς τὰ ὁποία αὕτη διαβιοῖ. Πολλές δηλ. Νεοημερολογιτικὲς Ἐκκλησίες ἔχουν καταστῇ κρατικὲς ὑπηρεσίες. Πρόσφατο, κι' ὀδυνηρὸ παράδειγμα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέ τὴν τελευταία περιπέτειά της μέ ἀφορμὴ τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσία. Πλήρης ὑποταγὴ τῆς ἡγεσίας τῆς Ἐκκλησίας μας στὸν Καίσαρα!

Ἀντίθετα, οἱ Παλαιοημερολογίτες μέχρι πρότινος τοῦλάχιστον ἐδιώκοντο, ἐφυλακίζοντο, ἐξυρίζοντο ἀπ' τὸν Καίσαρα καὶ μέχρι σήμερα δέν ἔχουν καμιὰ σχέσιν μέ τὸ κράτος καὶ τὸν κορβανᾶ του.

Υπάρχουν, λοιπόν, διαφορές μεταξύ Παλαιοημερολογιτῶν καὶ Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι αὐτές καὶ πολλές ἄλλες. Καὶ θά ὑπάρχουν, ὅσο ἐμεῖς οἱ Νεοημερολογίτες, κληρὸς καὶ λαός, δέν κρατᾶμε ὅλοι ἁλώδην τὴν Ὁμολογίαν τῆς Πίστεως! Ὅσον οἱ Ἐπίσκοποι μας, οἱ κληρικοί μας, οἱ θεολόγοι μας εἶναι μακριὰ ἀπ' τὴν Πατερικὴ Παράδοσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, γιὰ τὴν ὁποία τόσος λόγος γίνεται σήμερα, ἀλλὰ τόσο τὴν ἀγνοοῦμε.

Ολα αὐτὰ μήπως σημαίνουν ὅτι πρέπει νά γίνουμε Παλαιοημερολογίτες; Σπεύδουμε νά διατυπώσουμε πρῶτοι ἐμεῖς τὸ ἐρώτημα αὐτό, γιὰ νά μὴν παραξηγηθοῦμεν καὶ πάλι ἀπὸ τὴν «Ἐκκλ. Ἀλήθεια».

Ὁχι. Δέν εἶπαμε τέτοιο πρᾶγμα. Ἀλλωστε, ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου» πολλές φορές βρεθήκαμε στὴν δυσάρεστη θέσιν νά ἐλέγξουμε ὠρισμένα σφάλματα τῶν Παλαιοημερολογιτῶν. Ἀλλὰ εἶναι ὑποκρισία νά θεωροῦμε τούς διαφόρους αἵρετικούς, ὡς ἀγαπητούς ἀδελφούς, ὡς «Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ», νά ἀναγνωρίζουμε τὰ μυστήριά τους καὶ νά θεωροῦμε τούς Παλαιοημερολογίτες ὡς ἀντιχρίστους. Ἔ, ὅχι! Ὑπάρχουν θέματα πού μᾶς χωρίζουν ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θέλουν νά εἶναι Ὁρθόδοξοι! Ὑπάρχουν βασικά θέματα γιὰ τὰ ὁποία πράγματι διαφωνοῦμε μαζί τους, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δέν εἶναι αἵρετικοί. Εἶναι ἓνα φρένο γιὰ ὅλους μας.

Μεταξύ Παλαιοημερολογιτῶν καὶ Νεοημερολογιτῶν ἀσφαλῶς ὑπάρχει κάποιον Σχίσμα ἀπὸ τὸ 1924. Τὸ τονίσαμε κι' ἄλλες φορές, πῶς ἡ αἰτία τοῦ σχίσματος προκλήθηκε ἀπὸ μᾶς τούς Νεοημερολογίτες. Ἦταν ἡ ἀντικανονικὴ καὶ βεβιασμένη ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Παπαδόπουλο.

Ὑπῆρξαν καὶ στοῦ παρελθόντος σχίσματα στὴν Ἐκκλησία, ὅπως τὸ Μελετιανὸ στὴν Ἀντιόχεια, ἀπὸ τὸν ἅγιον Μελέτιο, τῶν Στουδιτῶν ἀπὸ τὸν ἅγιον Θεόδωρο κ.τ.λ. Δέν εἴμεθα ὑπὲρ τῶν σχισμάτων. Καὶ προσευχόμεθα νά μὴν ἀποσχίζονται κληρὸς καὶ λαός ἀπὸ τὸν Ὁρθόδοξο Ἐπίσκοπό τους. Ἀλλ' ὅταν ὅμως ὁ Ἐπίσκοπος κακοδοξεῖ, τί πρέπει νά κάνῃ τὸ ποῖμνιον; Ν' ἀκολουθήσῃ τὸν Ἐπίσκοπο στὴν αἵρεσιν;

Ὁχι! Τὸ προβλέπουν οἱ ἱεροὶ Κανόνες, οἱ ὁποῖοι ὀρίζουν ὅτι δυνάμεθα νά ἀποκοπτόμεθα ἀπὸ τὸν αἵρετικὸ Ἐπίσκοπο, πρὸ τῆς καταδίκης του ἀπὸ Σύνοδο.

Τὸ παλαιοημερολογίτικο ζήτημα εἶναι καυτὸ θέμα, πολὺ σοβαρὸ καὶ νομίζουμε ὅτι δέν πρέπει νά τὸ ἀντιμετωπίζουμε μέ κακεντρεχία ἢ ἀσύγνωστη ἐπιπολαιότητα. Πολὺ περισσότερο, ὅταν ἐμεῖς δίνουμε ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς νά ἐνεργοῦν, ὅπως ἐνεργοῦν ἔστω ἐνίοτε καὶ ὅταν σφάλουν. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει εἶναι προτιμώτεροι ἀπὸ τούς οἰκουμενιστές, τούς μασῶνους, τὰ ὄργανα τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Τόσοι καὶ τόσοι ξεπουλοῦν τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ μᾶς ἐνοχλοῦν ὠρισμένες ἀκρότητες τῶν Παλαιοημερολογιτῶν; Καὶ τὰ φορτώνουμε ὅλα στίς πλάτες τους;

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τήν 1ην τοῦ μηνός Νοεμβρίου ἐώρτασε τό παρεκκλήσι τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων πού εὑρίσκεται στόν Ναό τῆς Εὐαγγελιστρίας Καραβά Πειραιῶς.

Στήν φωτογραφία ὁ χορός τῶν ψαλτῶν
ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ μουσικοῦ τῆς ψαλτικῆς
τέχνης κ. Ἀθανασίου Παῖθανά.

Τήν 8ην τοῦ μηνός Νοεμβρίου ἐώρτασε ἡ Ἱ.Μ. Ταμαρχῶν Ἀθι-
κίων Κορίνθου. Ἀφ' ἐσπέρας χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος. Στή Θ. Λειτουργία συμμετείχαν οἱ Σεβ.
Μητροπολίτες Οἰνός κ. Ματθαῖος, Χίου κ. Στέφανος, Ἀχαΐας κ.
Καλλίνικος καί πλήθος ἱερέων.

Ἐπίσης παρεβρέθησαν τοπικοί βουλευτές καθώς καί ὁ νομάρ-
χης Κορίνθου.

Λίγο πρίν ἀπό τήν εἴσοδο, ὁ Σεβ. Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος
καί οἱ Σεβ. Οἰνός κ. Ματθαῖος καί Χίου κ. Στέφανος
μαζί μέ τούς ἱερεῖς ψάλλουν τό εἰσοδικό τῆς ἡμέρας.

Τήν 10ην τοῦ μηνός Νοεμβρίου ἐώρτασε
ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστερίου. Ἀνή-
μερα τῆς ἐορτῆς χοροστάτησε ὁ Μακαριώ-
τατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥ-
ΣΟΣΤΟΜΟΣ, ὅπου καί ἔλαβε μέρος εἰς
τήν λιτάνευση τῆς εἰκόνος.

Στιγμιότυπο ἀπό τήν λιτάνευση τῆς εἰκόνος
τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου. Διακρίνεται ὁ Μακαριώτατος
Ἀρχιεπίσκοπος κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
μέ τό ἱερατεῖο του εἰς πλήθος πιστῶν.

Τὴν 11η τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐώρτασε ἡ Ἱ.Μ. Ἀγίου Μηνᾶ στὴν Ἀμφιάλη Πειραιῶς. Ἀφ' ἐσπέρας ἔλαβε μέρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος καθὼς καὶ τὸ πρωὶ πού ἐλειτούργησε μὲ πλῆθος ἱερέων. Στὴν λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος συμμετεῖχε καὶ ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.

Ὁ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος μαζί με τόν Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλο ἐκ δεξιῶν τοῦ στήν λιτάνευση τῆς εἰκόνος.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐώρτασε ἡ Ἱ.Μ. Ἀγ. Μηνᾶ στὴν Ἀνθοῦσα Ἀττικῆς. Ἐτελέσθη ἀγρυπνία ὅπου ἔλαβε μέρος ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλος. Στὴν ἀγρυπνία ἔλαβε χώραν καὶ ἡ ἐνθρόνιση τῆς νέας ἡγουμένης γερόντισσας Φιλοθέης. Στὴν ἐνθρόνιση παρεβρέθησαν ἀντιπροσωπεῖες Ἱερῶν Μονῶν, πλῆθος ἱερέων, καθὼς καὶ ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μανιώτης καὶ ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος.

Τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Μακαριώτατος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ. Στὴν Θ. Λειτουργία συμμετεῖχαν ἐκτός τοῦ Μακαριωτάτου καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες, Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος Χίου κ. Στέφανος καὶ ὁ Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.

Τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἐξεφώνησε ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Παῦλος ὅπου σκιαγράφησε τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἀγ. Χρυσοστόμου. Τέλος ἐξέφρασε εὐχές εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ γιὰ τὴν συνέχιση τοῦ ἔργου του εἰς τὴν δοκιμαζομένη Ἐκκλησία μας. Ὁλοκληρώνοντας τὸν λόγον του εὐχαρίστησε θερμῶς τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὴν πατρικὴ του ἀγάπη πού δείχνει σ' ὅλους ὑπογραμμίζοντας ἀκόμη, ὅτι ἡ παρουσία του καὶ μόνον ἐνσαρκώνει κάθε ὀρθόδοξον ἰδεῶδες.

Τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐώρτασε ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγίου Φιλίππου εἰς τὰ Καμίνια Πειραιῶς. Στὸν ἐσπερινὸ καὶ στὴν Θ. Λειτουργία παρέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος.

Τὴν 30ὴν τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐώρτασε ὁ Ἱ. Ναὸς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης Πατησίων. Στὸν ἐσπερινὸ παρέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ. Τὸ πρωὶ στὴν Θ. Λειτουργία ἔγινε ἱερατικὸν συλλείτουργον. Τὸν χορὸ τῶν ψαλτῶν διεύθυνε ὁ μουσικὸς τῆς ψαλτικῆς τέχνης κ. Ἐμμανουὴλ Βαμβακᾶς.

Τήν 6ην τοῦ μηνός Δεκεμβρίου ἐώρτασε ὁ Ἱ. Ναός Ἀγίου Νικολάου Κορυδαλλοῦ. Τήν ἰδίαν ἡμέραν ἐώρτασε καί ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Νικολάου στό Χαϊδάρι.

Τήν 12ην τοῦ μηνός Δεκεμβρίου ἐώρτασε ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνας. Στήν Θ. Λειτουργία συμμετεῖχαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Οἰνός κ. Ματθαῖος καί Χίου κ. Στέφανος. Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱ. Εἰκόνος.

Τήν ἰδίαν ἡμέραν ἐώρτασε ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Σπυρίδωνος στό Κριεκούκη Θηβῶν καί ὁ Ἱ. Ν. Ἀγ. Σπυρίδωνος στό Γαλάτσι.

Τήν 27ην τοῦ μηνός Δεκεμβρίου ἐώρτασε τά ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος. Στήν Θ. Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ὁ Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος καί ὁ Χίου κ. Στέφανος.

→ Τήν στιγμή τῆς ἀπόλυσης. Διακρίνονται εἰς τό μέσον ὁ Μακαριώτατος ἐκ δεξιῶν του ὁ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος ἐξ ἀριστερῶν του ὁ Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος, καθὼς ἐπίσης καί οἱ συμμετέχοντες ἱερεῖς.

Ἑορταστική ἐκδήλωση στήν Ἱ. Μητρόπολη Πειραιῶς καί Σαλαμίνας μέ τίτλο

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ '98

Αὐθεντικές στιγμές παραδοσιακῆς καί βαθύτατα ἐκκλησιαστικῆς κατανύξεως εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ζήσουν ὅσοι βρέθηκαν τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς. Ἐκεῖ, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς καί Σαλαμίνας διοργάνωσε μιά ὡραιότατη ἐκδήλωση ὑπό τόν τίτλο «Χριστούγεννα '98». Τήν ἐκδήλωση τίμησε μέ τήν παρουσία του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β' ὡς Τοποτηρητής τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁ ὁποῖος ἐκφράστηκε μέ τά πλέον θερμά λόγια γιά τό ἔργο πού συντελεῖτε στήν Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς καί Σαλαμίνας. Τήν ὡραία ἐκδήλωση τίμησαν ἐπίσης μέ τήν παρουσία τους, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου Ψαρρῶν καί Οἰνουσῶν κ. Στέφανος, ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀρχιμ.

Χρυσόστομος Μανιώτης ὁ Ἱερός Κλήρος τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς καί ἄνω τῶν 700 πιστῶν. Ἰδιαίτερα δυναμική ἦταν καί ἡ παρουσία τοῦ παραρτήματος τῆς Σαλαμίνας. Ἀπό πλευρᾶς Πολιτείας παρευρέθηκαν ἐκπρόσωποι τῆς Νομάρχου καί τοῦ Δημάρχου καί Βουλευτές τῆς περιοχῆς. Κεντρικός ὁμιλητής ἦταν ὁ πανοσιολογιώτατος πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνας Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος ὁ ὁποῖος μέσα ἀπό μιά σύντομη καί πλήρη μηνυμάτων ὁμιλία ἔδωσε τό στίγμα τῶν ἡμερῶν ἀλλά καί τῶν καταστάσεων πού ἐπικρατοῦν στόν κόσμο σήμερα. Ὁ πανοσιολογιώτατος τόνισε ὅτι οἱ νέοι σήμερα χρίζουν τῆς ἀμέσου συμπαραστάσεως τῶν γηραιότερων καί ὑπενθύμισε ὅτι τά λάθη τοῦ παρελθόντος δέν θά πρέπει νά ἐπαναλαμβάνονται. Ἐπιβλητική ἦταν καί ἡ παρουσία τοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ διακρίνονται, ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος, ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπικῆς Ἀθηνῶν Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μανιώτης καί ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ.Μ. Ἀγίας Σκέπης Ἀγίου Στεφάνου Ἀττικῆς Ἀρχιμ. Καλλίνικος Θεοδοσίου.

Πειραιῶς καί Σαλαμίνας ὁ ὁποῖος ἀπέδωσε ἐπίκαιρους ὕμνους μέ βυζαντινό καί παραδοσιακό ὕφος πού ξεχείλιζε τίς καρδιές τῶν παρευρισκομένων ἀπό αἰσθήματα ἀγαλλιάσεως καί εὐφροσύνης.

Μετά τό τέλος τῆς ἐκδηλώσεως παρετέθη μικρή δεξίωση μέ τή χορηγία τῆς οἰκογένειας Προκοπίου καί Ἀθηνᾶς Μπούτση πού διατηροῦν τό ἀρτοζαχαροπλαστεῖο «ΠΕΤΡΙΝΟ» στή Νίκαια.

Ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνας ἐκφωνῶν τόν λόγον.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ τή στιγμή πού εἰσοδεύει στό νάό λίγο πρίν τήν ἑναρξη τῆς ἐκδήλωσης.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Οί καθαιρεθέντες

Τό '98 υπήρξε ένα ιδιαίτερα δύσκολο έτος για την Έκκλησία μας. Σημαδεύθηκε απ' την άκτανότητα ανταρσία ώρισμένων κληρικών της, οί όποίοι μέ πρωτοφανείς μεθόδους στράφηκαν κατ' αὐτῆς, μ' άποτέλεσμα τόν σκανδαλισμό τών πιστών, αλλά καί τόν χλευασμό μας απ' τούς ύπεναντίους τούς Οίκουμενιστές, τούς Νεοημερολογίτες κι όσους άπέσχισαν κατά καιρούς τούς έαυτούς τους απ' τήν Όρθόδοξη τοῦ Χριστοῦ Έκκλησία.

Πρόκειται γιά τούς πρώην έπισκόπους μας Δωδεκανήσου Καλλίνικον, Άχαρνών Άθανάσιον καί τούς ιερείς Νήφωνα Άναστασόπουλον καί Χρήστον Πίττον.

Βέβαια, ή Ίερά Σύνοδος τῆς Έκκλησίας μας, ως εἶχεν ύποχρέωση επενέβη καί επέβαλε τήν κανονική τάξη, διά νά μήν παρασύρουν τά άτομα αὐτά εἰς τόν ὄλεθρον καί άλλους πιστούς. Οὕτω, παρά τίς εύκαιρίες πρός μετάνοιαν τίς όποἰες τούς παρέσχεν καί τίς όποἰες δέν θέλησαν νά εκμεταλλευθοῦν, αναγκάσθηκε νά επιβάλει εἰς αὐτούς τήν ποινή τῆς καθαιρέσεώς τους. Πρέπει δέ νά σημειωθεῖ ότι οί καθαιρέσεις αὐτές ἐξ άπόψεως Κανόνων εἶναι άψογοι καί άκατάκριτοι.

Ή καθαίρεση τοῦ πρώην έπισκόπου Δωδεκανήσου Καλλίνικου

Ό πάλαι ποτέ έπίσκοπος Δωδεκανήσου καί ἤδη μοναχός Καλλίνικος Καραφυλλάκης άρχισε τόν τελευταῖο καιρό νά κηρύσσει αίρετικές διδασκαλίες καί κακοδοξίες καταδικασμένες από τούς άγίους Πατέρες καί τίς Οίκουμενικές Συνόδους, όπως ἦταν οί πλάνες τοῦ Άπολλιναρίου, πού δίδασκε ότι ό Χριστός δέν προσέλαβε τήν ανθρώπινη ψυχή. Επίσης σ' αὐτές προσέθεσε καί άλλες, ότι τό σῶμα τών πρωτοπλάστων ἦτο «άυλον» μεταξύ αἰσθητοῦ καί νοητοῦ κ.λπ. Ός επίσης, ότι ό Χριστός εἶναι καί Πατήρ καί Άγιον

Πνεῦμα κ.λπ., αίρέσεις διδασκόμενες από τόν Σαβέλλιο, πού επολέμησαν οί άγιοι Πατέρες.

Ή Ίερά Σύνοδος ἔδειξε ὅλη τήν άγάπη της στόν εκπεσόντα απ' τήν ὀρθή πίστη κληρικό καί επανειλημένως τόν κάλεσε νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιόν της μέ τήν άγαθή πρόθεση νά τόν βοηθήσει νά αντιληφθεῖ τήν πτώση του. Άτυχῶς ὅμως, ὁ ἐν λόγω κληρικός, πιστεύοντας φαίνεται ότι εἶναι μεγάλος θεολόγος, ἀρνήθηκε κάθε ἐπαφή μαζί της, ἔφθασε μάλιστα στό σημείο νά προβῇ στήν ἀποκήρυξή της καί τόν ισχυρισμό ότι αὐτή ἔπαυσε νά εἶναι Όρθόδοξη! Βέβαια εἶναι ἴδιον τών αίρετικῶν ὄλων τών αἰώνων, νά ἐμφανίζονται τόν έαυτό τους ως τούς μοναδικούς Όρθοδόξους, τήν δέ Όρθόδοξη Έκκλησία ως κακοδοξήσασα!

Αὐτό συνέβη καί μέ τόν εκπεσόντα μοναχόν τῆς Καλύμνου Καλλίνικον Καραφυλλάκη. Όχι μόνον ποτέ δέν παρεδέχθη τά λάθη του, ὄχι μόνο εἰλικρινῶς δέν ἀπεκάλεσε τίς πλάνες του, αλλά ἔφθασε εἰς τό σημείον νά κατηγορεῖ Ίεράρχες τῆς Έκκλησίας μας, δῆθεν ως αίρετικούς, ἐπειδή ακολουθοῦν τήν διδασκαλία τών άγίων Πατέρων, οί όποίοι διδάσκουν ότι καί ἂν ἀκόμη δέν ἀμάρταναν οί πρωτόπλαστοι, θά ἐνηνθρώπιζεν ὁ Χριστός! Γι' αὐτό στίς 17 Νοεμβρίου 1998 ή Ί. Σύνοδος προέβη στήν καθαίρεσή του.

Εἶναι ιδιαίτερα λυπηρό τό γεγονός ότι βρέθηκε ἕνας παλααιοημερολογίτης Έπίσκοπος νά κηρύττει αίρέσεις. Καί εἶναι λυπηρό τό γεγονός ότι βρέθηκαν καί ὠρισμένοι άλλοι —εὐτυχῶς ἐλάχιστοι— οί όποίοι πῆραν τό μέρος τοῦ αίρετικοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Καλλίνικου Καραφυλλάκη καί διατηροῦν κοινωνία μαζί του! Δέν ἀπομένει παρά νά σπεύσουν πλησίον του νά τούς χειροτονήσει «Άρχιεπισκόπους» καί «Πατριάρχες» τῆς αίρέσεώς του!

Ή καθαίρεση τοῦ πρώην Άχαρνῶν Άθανασίου

Εξ ἴσου δυσάρεστη γιά τήν Έκκλησία μας υπήρξε ή περίπτωση τοῦ πρώην Έπισκόπου

Ἀχαρνῶν καί ἤδη μοναχοῦ Ἀθανασίου Χαραλαμπίδη, ἡ ὁποία ἐγίνε στις 17 Νοεμβρίου 1998.

Οὗτος δέν πρόλαβε νά ἐπανενταχθεῖ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας τόν Ἰανουάριο 1998 κι ἀμέσως ἄρχισε τίς ἀντικανονικές του πράξεις, ὅπως τήν εἰσπήδηση στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν. Ἔτσι, χωρίς τήν ἄδεια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ προέβη στόν χώρο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν στήν κουρά μοναχῶν καί χειροτονία κληρικῶν. Ἐπίσης χωρίς τήν ἄδεια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μετέβη στήν Ἱ. Μονή Ἀγίας Σκέπης Κερατέας πού ὑπάγεται στήν Ἀρχιεπισκοπή καί ἐλειτούργησε κατὰ τήν πανήγυρη αὐτῆς ὅπου καί ὠμίλησε καταφερθεῖς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τόν κάλεσε ἐπανειλημμένως νά ἐμφανισθεῖ ἐνώπιόν της θέλουσα νά τόν πείσει γιά τήν ἀντικανονική αὐτῆ συμπεριφορά του, νά ζητήσει συγνώμην καί νά λήξει τό θέμα. Οὗτος, ἀτυχῶς, ἀντί τῆς συγνώμης προτίμησε νά ἀποκηρυχθεῖ τῆς Ἐκκλησίας μας καί νά δημιουργήσει σχίσμα. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἱερά Σύνοδος, μή ἔχουσα ἄλλην ἐπιλογὴν προέβη στήν καθαίρεσή του.

Ἡ καθαίρεση τοῦ Ἀρχιμ. Νήφωνος

Ἄλλη ὁδυνηρή περίπτωση γιά τήν Ἐκκλησία μας εἶναι καί ἡ καθαίρεση τοῦ Ἀρχιμ. Νήφωνος, ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίας Σκέπης Κερατέας Ἀττικῆς, γενομένη τήν 28η Νοεμβρίου 1998.

Ὅλοι πιστεύαμε ὅτι ὁ κληρικός αὐτός θά ἦταν μιά ἐλπίδα γιά τή μαρτυρική Ἐκκλησία μας. Δυστυχῶς ὅμως τόν ἐφθόνησε ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος τοῦ «ἐφούσκωσε» τά μυαλά, ὅτι εἶναι «ἅγιος», «θαυματουργός» κ.λπ. καί θά ἔπρεπε νά εἶναι «Πατριάρχης» τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου!

Θά ἔπρεπε νά γραφῇ ὁλόκληρο βιβλίο διὰ τό ἄτομο αὐτό πράγμα τό ὁποῖο δέν θά κάνουμε γιά νά μήν σκανδαλίσουμε περαιτέρω τόν λαό τοῦ Θεοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως, τό ὁποῖον δέν μπορούσε νά παραβλέψῃ ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ ἀνταρσία του κατ' αὐτῆς, μέ τίς «κατάπτυστες» Ἀνοικτές Ἐπιστολές του καί τά ἄλλα κείμενα βρίθοντα

ὑβρεων, συκοφαντιῶν καί ψευδολογιῶν. Ἐφθασε μάλιστα στό σημεῖο νά ἀποκηρύξει καί αὐτή τήν Ἐκκλησία μας. Τοῦτο δέν μπορούσε ν' ἀφήσει ἀτιμώρητο ἡ Ἱερά Σύνοδος μας πράγμα τό ὁποῖο προβλέπουν οἱ Ἱεροί Κανόνες.

Ἔτσι καί ὁ πολὺς π. Νήφων ἐνέταξε τόν ἑαυτόν του εἰς τήν χωρίαν ὅλων τῶν καθηρημένων πρώην κληρικῶν μας, ὅπως τοῦ μοναχοῦ Καλλινίκου Χανιώτη, Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ, Παΐσιου, Βικεντίου, Καλλινίκου Καραφυλάκη, Ἀθανασίου Χαραλαμπίδη καί ... Πλωτίνου Ἀγριτέλη! Κρίμα!

Ἡ καθαίρεση τοῦ ἱερέως Χρήστου Πίττου

Τέλος ἡ Ἱερά Σύνοδος μας τήν 10ην Δεκεμβρίου 1998 προέβη στήν καθαίρεση τοῦ ἐφημερίου Ἀγίων Ἀναργύρων Σικάγου Χρήστου Πίττου, πνευματικοῦ τέκνου τοῦ καθηρημένου Ἀρχιμ. Νήφωνος, ἐπειδὴ γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ 1998 ἀπεκήρυξε τήν Ἐκκλησία μας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἤρε τήν πρώτην καθαίρεση τοῦ Χρήστου Πίττου, ὅταν οὗτος ἐζήτησε συγνώμην διὰ τήν πρώτη ἀποκήρυξή του.

Ἡ δεύτερη ὅμως ἀποκήρυξή του δείχνει ὅτι προσχηματικά ἔδειξε ὅτι δῆθεν μετενόησε διὰ τήν πρώτη ἀποκήρυξή του, γι' αὐτό προέβη στή νεώτερη.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἀναγκάσθηκε νά τιμωρήσῃ μέ καθαίρεση τήν ἀσέβεια αὐτῆ τοῦ πρώην κληρικοῦ της καί ἤδη λαϊκοῦ κ. Χρήστου Πίττου.

Ὁ Θεός νά δώσει σ' ὅλους μετάνοια, γιά νά μήν κολασθοῦν καί παρασύρουν καί ἄλλους μαζί τους στήν αἰώνια κόλαση.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οί Σεβ. Ύεράρχες μας, οί μοναχοί καί οί λαϊκοί, όπως μās ενημερώνουν γιά όποιαδήποτε εκδήλωση (Έορτή, πανήγυρι, χειροτονία κ.λπ.) λαμβάνει χώρα στό χώρο τους, προκειμένου νά δημοσιεύομεν σχετικά στότα περιοδικά της Έκκλησίας μας «Έκκλησία Γ.Ο.Χ. Ελλάδος» καί «Φωνή της Όρθοδοξίας» στή στήλη «Απ' τή Ζωή της Έκκλησίας».

Ίδιαίτερα παρακαλοϋμε νά στέλνονται φωτογραφίες. Παρακαλούνται όσοι αποστέλλουν υλικό γιά δημοσίευση (φωτογραφίες, ειδήσεις κ.λπ.) νά αναγράφουν εκτός από τά στοιχεία τους (όνοματεπώνυμο, επάγγελμα, διεύθυνση), άπαραιτήτως καί τό τηλέφωνό τους γιά εύκολη επικοινωνία, γιά διευκρινίσεις.

Οί επιστολές ν' απευθύνονται στόν διευθυντή του περιοδικού:

Ύερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον
Ύερά Μονή Άγ. Σκέπης, "Άγιον Στέφανον
145 65 ΑΘΗΝΑΣ

Διαβάσετε καί διαδίδετε τά περιοδικά
της Ύερας Συνόδου της Έκκλησίας μας
«ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

καί

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

Σ' αυτά θά ενημερωθήτε γιά τά προβλήματα
καί τούς κινδύνους πού αντιμετώπιζει
σήμερα ή Όρθοδοξία.
Είναι χρέος κάθε Όρθοδόξου πιστού
ή ενημέρωση αυτή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Μήνυμα Χριστουγέννων 1998 του Μακαριωτάτου
Άρχιεπισκόπου Άθηνών κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ1
2. Ό Ι. Ν. του Άγίου Σάββα του Ήγιασμένου στό βουνό
του Γαλατσίου.....3
3. Τά Χριστούγεννα του 1926 στή Σαλαμίνα5
4. Περί πλάνης.....7
5. Άναδημοσίευση απάντησης του κ. Άθανασίου Σακα-
ρέλλου περί Παλαιού Ήμερολογίου στήν έφημ. «Έκκλη-
σιαστική Άλήθεια»8
6. Άπ' τή ζωή της Έκκλησίας.....10
7. Σχολιάζοντας τήν Έπικαιρότητα.....14

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Όδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ό Άχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ό Άθηνών ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ό Άχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
Άρχιμ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ
Άρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ύερομ. Γρηγόριος Μαρκόπουλος

Συντάσσεται από Έπιτροπή

Έπιστολαί:

Ύερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον
Ύερά Μονή Άγίας Σκέπης
"Άγιον Στέφανον Άττικής
145-65 ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικού έτησία δραχ. 1500
Έξωτερικού έτησία δολάρια 50
Τιμή φύλλου δραχ. 100

Συνδρομές καί έμβάσματα
αποστέλλονται εις τά γραφεία:
Περιοδικόν «Φωνή της Όρθοδοξίας»
Όδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Τήν εύθύνη των απόψεων των ένυπογράφων
άρθρων φέρουν αποκλειστικά καί μόνον οί συγγραφείς
των καί όχι ή Διεύθυνση του περιοδικού.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513